

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ต่อการดำเนินงานโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ในครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลจากประชากรชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงในเขตพื้นที่บ้านห้วยปูลิง และบ้านห้วยอีถู หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 106 ราย ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไป

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลเพศ โครงสร้างอายุ การนับถือศาสนา ระดับการศึกษา สภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานะทางสังคมในหมู่บ้าน ถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิม ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน สภาพความเข้าใจภาษาไทย อาชีพหลักและอาชีพเสริม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากการประกอบอาชีพ การมีที่ดินถือครองทำกินของตนเอง การเช่าที่ดินทำกิน ขนาดพื้นที่ทำกินทั้งหมด การใช้ประโยชน์ที่ดินทำกิน ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับ วิธีการจัดการกับผลผลิตการเกษตรที่ได้จากการทำกิน และระดับความพึงพอใจต่อราคาที่ขายได้ โดยมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1 – 10

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

เป็นการวิเคราะห์การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ ได้แก่ การได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ แหล่งข้อมูลข่าวสาร ระดับความเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานตามโครงการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีหน่วยงานที่ได้เข้ามาแนะนำเกี่ยวกับโครงการให้กับราษฎรในหมู่บ้าน ระดับการให้ความสำคัญของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแนะนำโครงการ ระดับความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมราษฎร ระดับประโยชน์ที่ได้รับ ระดับความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ รวมทั้งความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ควรเพิ่มเติมในโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ โดยมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 11 – 20

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่และทรัพยากรในพื้นที่ของชุมชน โดยมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 21 – 22

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	69	65.1
หญิง	37	34.9
รวม	106	100.0
อายุ		
18 – 30 ปี	13	12.3
31 – 40 ปี	40	37.7
41 – 50 ปี	32	30.2
51 – 60 ปี	12	11.3
มากกว่า 60 ปี	9	8.5
รวม	106	100.0
การนับถือศาสนา		
พุทธและผี	101	95.3
พุทธ	5	4.7
รวม	106	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	25	23.6
มัธยมศึกษา/ปวช.	7	6.6
ไม่ได้ศึกษา	74	69.8
รวม	106	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	4	3.8
สมรส	85	80.2
ม้าย	16	15.1
หย่าร้าง	1	0.9
รวม	106	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 – 2 คน	6	5.7
3 – 4 คน	54	50.9
5 – 6 คน	41	38.7
7 – 8 คน	5	4.7
รวม	106	100.0
สถานะทางสังคมในหมู่บ้าน		
เป็นผู้นำหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ เช่น กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน	1	0.9
เป็นกรรมการหมู่บ้าน	10	9.4
เป็นสมาชิกกรรมการหมู่บ้าน	7	6.6
เป็นหมอผีหรือผู้นำลัทธิความเชื่อ	2	1.9
เป็นลูกบ้าน	86	81.2
รวม	106	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชากรชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงที่อาศัยในเขตพื้นที่บ้านห้วยปูลิง และบ้านห้วยอีตู หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 106 ราย (ครัวเรือน) ซึ่งเป็นประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.1 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 34.9

ในด้านอายุพบว่า ประชากรที่ศึกษามีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 37.7 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 30.2 ระหว่าง 18 – 30 ปี ร้อยละ 12.3 ระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 11.3 และอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ และจากการศึกษาพบว่าประชากรที่ศึกษามีอายุน้อยที่สุด 19 ปี อายุสูงสุด 74 ปี และอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 42.18 ปี

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและผีไปพร้อม ๆ กัน ร้อยละ 95.3 ที่นับถือศาสนาพุทธอย่างเดียว มีร้อยละ 4.7 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 69.8 รองลงมาคือ มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.6 และมีมัธยมศึกษา หรือ ปวช. ร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 80.2 รองลงมาคือ เป็นม่าย ร้อยละ 15.1 ส่วนที่เป็นโสด ร้อยละ 3.8 และหย่าร้าง ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ในครัวเรือนส่วนใหญ่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันจำนวน 3 – 4 คน ร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ 5 – 6 คน ร้อยละ 38.7 จำนวน 1 – 2 คน ร้อยละ 5.7 และจำนวน 7 – 8 คน ร้อยละ 4.7 ตามลำดับ นอกจากนี้

พบว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด คือ 1 คน มากที่สุด คือ 8 คน จำนวน โดยเฉลี่ย เท่ากับ 4.4 คน

ในด้านสถานะทางสังคมในหมู่บ้าน พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นลูกบ้าน ร้อยละ 81.2 รองลงมาคือ เป็นกรรมการหมู่บ้าน ร้อยละ 9.4 เป็นสมาชิกกรรมการหมู่บ้าน ร้อยละ 6.6 เป็นหมอผีหรือผู้นำลัทธิความเชื่อ ร้อยละ 1.9 นอกนั้นเป็นผู้นำหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ เช่น กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิม และระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้านห้วยปูลิง และบ้านห้วยอีตุ หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิม		
เกิดในหมู่บ้านห้วยปูลิง/บ้านห้วยอีตุ	98	92.5
เกิดในหมู่บ้าน/อำเภออื่นในจังหวัดเชียงใหม่	7	6.6
เกิดในจังหวัดอื่น	1	0.9
รวม	106	100.0
ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน		
1 – 10 ปี	5	4.7
11 – 20 ปี	3	2.8
21 – 30 ปี	10	9.4
31 – 40 ปี	35	33.0
41 – 50 ปี	31	29.2
มากกว่า 50 ปี	22	20.9
รวม	106	100.0

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาด้านถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิมของประชากรที่ศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เกิดในหมู่บ้านห้วยปูลิง/บ้านห้วยอีตุ หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 92.5 รองลงมาคือ เกิดในหมู่บ้านหรืออำเภออื่นในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 6.6 และเกิดในจังหวัดอื่น ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ ทั้งนี้ประชากรที่ศึกษาได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านห้วยปูลิง/บ้านห้วยอีตุ เป็นเวลา 31 – 40 ปี ร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ ระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 29.2 มากกว่า 50 ปี ร้อยละ 20.9 ระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 9.4 ระหว่าง 1 – 10 ปี ร้อยละ 4.7 และระหว่าง 11 – 20 ปี ร้อยละ 2.8

ตามลำดับ และจากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาที่ประชากรได้อาศัยในหมู่บ้านดังกล่าวที่น้อยที่สุด คือ 6 ปี นานที่สุดคือ 74 ปี และระยะเวลาที่อาศัยโดยเฉลี่ยเท่ากับ 41.0 ปี

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทย ในด้านการฟังและเข้าใจ การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย

ระดับความสามารถ	ความสามารถในการใช้ภาษาไทย							
	การฟังและเข้าใจ		การพูด		การอ่าน		การเขียน	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ได้	48	45.3	43	40.6	20	18.9	19	17.9
ได้บ้าง	51	48.1	48	45.2	19	17.9	17	16.1
ไม่ได้	7	6.6	15	14.2	67	63.2	70	66.0
รวม	106	100.0	106	100.0	106	100.0	106	100.0

จากตารางที่ 3 เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทยในด้านการฟังและเข้าใจภาษาไทยพบว่า ประชากรที่ศึกษาฟังและเข้าใจภาษาไทยได้บ้าง ร้อยละ 48.1 รองลงมาคือ ฟังและเข้าใจภาษาไทยได้ ร้อยละ 45.3 ส่วนที่ฟังแล้วไม่เข้าใจภาษาไทย มีร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ในด้านการอ่านภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่อ่านภาษาไทยไม่ได้ ร้อยละ 63.2 รองลงมาคือสามารถอ่านภาษาไทยได้ ร้อยละ 18.9 และอ่านภาษาไทยได้บ้าง ร้อยละ 17.9 ตามลำดับ

ในด้านการเขียนภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่เขียนภาษาไทยไม่ได้ ร้อยละ 66.0 รองลงมาคือสามารถเขียนภาษาไทยได้ ร้อยละ 17.9 และเขียนภาษาไทยได้บ้าง ร้อยละ 16.1 ตามลำดับ

ในด้านการพูดภาษาไทย พบว่า ประชากรที่ศึกษาพูดภาษาไทยได้บ้าง ร้อยละ 45.2 รองลงมาคือพูดภาษาไทยได้ ร้อยละ 40.6 และพูดภาษาไทยไม่ได้ ร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ราษฎรชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย บ้านห้วยปูลิง และบ้านห้วยอีลุ หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.2 ปี และเป็นราษฎรในท้องถิ่นนั้น เนื่องจากอยู่อาศัยในท้องที่ดังกล่าวเฉลี่ยเท่ากับ 41.0 ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและนับถือผีไปพร้อม ๆ กัน และไม่ได้รับการศึกษา ส่วนที่มีการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดเพียงระดับประถมศึกษา ส่งผลให้ราษฎรส่วนใหญ่อ่าน เขียนภาษาไทยไม่ได้ แต่สามารถฟังและเข้าใจรวมทั้งพูดภาษาไทยได้และได้บ้างเท่านั้น และในครัวเรือนส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ย 4.4 คน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามประเภทอาชีพหลักและอาชีพเสริม

ประเภทอาชีพ	ประกอบเป็นอาชีพหลัก		ประกอบเป็นอาชีพเสริม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทำนา หรือทำข้าวไร่	95	89.6	3	2.8
ทำสวน ทำไร่ (พืชทุกชนิด)	6	5.7	24	22.6
เลี้ยงปลา	2	1.9	1	0.9
เลี้ยงสัตว์	13	12.3	53	50.0
รับจ้างแรงงานทั่วไป	5	4.7	58	54.7
หาของป่า	0	0.0	11	10.4
รับราชการ/ทำงานบริษัทเอกชน	0	0.0	1	0.9

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4 ในด้านอาชีพหลัก พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา หรือทำข้าวไร่ ร้อยละ 89.6 รองลงมาคือ เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 12.3 ทำสวน ทำไร่ (พืชทุกชนิด) ร้อยละ 5.7 รับจ้างแรงงานทั่วไป ร้อยละ 4.7 และเลี้ยงปลา ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ส่วนอาชีพเสริม พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 50.0 ทำสวน ทำไร่ (พืชทุกชนิด) ร้อยละ 22.6 หาของป่า ร้อยละ 10.4 ทำนา หรือทำข้าวไร่ ร้อยละ 2.8 ที่เลี้ยงปลาและรับราชการ/ทำงานบริษัทเอกชน มีร้อยละ 0.9 เท่ากัน ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามรายได้จากการประกอบอาชีพโดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน	อาชีพหลัก		อาชีพเสริม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	38	35.8	64	60.4
1,000 – 2,000 บาท	56	52.8	38	35.9
2,001 – 3,000 บาท	11	10.5	3	2.8
3,001 – 4,000 บาท	1	0.9	1	0.9
รวม	106	100.0	106	100.0

หมายเหตุ: รายได้จากอาชีพหลักต่ำสุด คือ 100 บาทต่อเดือน มากที่สุด คือ 4,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 1,189.81 บาท
 รายได้จากอาชีพเสริมต่ำสุด คือ 50 บาทต่อเดือน มากที่สุดคือ 4,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 751.51 บาท

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณารายได้จากการประกอบอาชีพหลักของประชากรที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท ร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ มีรายได้ น้อยกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 35.8 ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท ร้อยละ 10.5 และระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ส่วนรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมของประชากรที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 60.4 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท ร้อยละ 35.9 ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท ร้อยละ 2.8 และระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามการมีที่ดินถือครองทำกินของตนเอง การเช่าที่ดินทำกิน ขนาดพื้นที่ทำกินทั้งหมด และการใช้ประโยชน์ที่ดินทำกิน

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การมีที่ดินถือครองทำกินของตนเอง		
มีที่ดิน	101	95.3
ไม่มี	5	4.7
รวม	106	100.0
การเช่าที่ดินทำกิน		
ไม่ได้เช่า	102	96.2
เช่าที่ดิน	4	3.8
รวม	106	100.0
ขนาดพื้นที่ทำกินทั้งหมด		
น้อยกว่า 5 ไร่	30	28.3
5 - 10 ไร่	51	48.1
11 - 15 ไร่	12	11.3
16 - 20 ไร่	9	8.5
21 - 25 ไร่	3	2.8
26 - 30 ไร่	1	0.9
รวม	106	100.0
การใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน		
ทำกินเป็นหลักแหล่งถาวร โดยไม่เคลื่อนย้าย	46	43.4
ทำไร่หมุนเวียน โดยเคลื่อนย้ายที่ดินทำกินหมุนเวียนใน 2 - 3 พื้นที่	57	53.8
แผ้วถางเพื่อทำกินในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นจุด ๆ หรือเป็นแปลง ๆ ไปเรื่อย ๆ	3	2.8
รวม	106	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ร้อยละ 95.3 และไม่มีที่ดินทำกิน ร้อยละ 4.7 ในด้านการเช่าที่ดินเพื่อทำกิน พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้เช่าที่ดิน ร้อยละ 96.2 และที่เช่าที่ดินมีเพียงร้อยละ 3.8 เมื่อพิจารณาจำนวนที่ดินทำกินทั้งหมดพบว่า ประชากรที่ศึกษามีจำนวนที่ดินทำกินทั้งหมดระหว่าง 5 - 10 ไร่ ร้อยละ 48.1 รองลงมาคือ มีที่ดินทำกินน้อยกว่า 5 ไร่

ร้อยละ 28.3 ระหว่าง 11 – 15 ไร่ ร้อยละ 11.3 ระหว่าง 16 – 20 ไร่ ร้อยละ 8.5 ระหว่าง 21 – 25 ไร่ ร้อยละ 2.8 และระหว่าง 26 – 30 ไร่ ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า ขนาดพื้นที่ทำกินน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ มากที่สุดคือ 30 ไร่ จำนวนที่ดินทำกินโดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.40 ไร่

ส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินทำกินนั้น ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกินในลักษณะทำไร่หมุนเวียนโดยเคลื่อนย้ายที่ดินทำกินหมุนเวียนใน 2 – 3 พื้นที่ ร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ ทำกินเป็นหลักแหล่งถาวรโดยไม่เคลื่อนย้าย ร้อยละ 43.4 และแผ้วถางเพื่อทำกินในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นจุด ๆ หรือเป็นแปลง ๆ ไปเรื่อย ๆ ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้วยการทำนาหรือทำข้าวไร่ และนิยมรับจ้างแรงงานทั่วไป รองลงมาคือเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม ประกอบกับส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษา จึงส่งผลให้มีรายได้จากอาชีพหลักและอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือนไม่มากนัก คือ 1,189.81 และ 751.51 บาท ตามลำดับ ในด้านการมีที่ดินถือครองทำกิน พบว่าส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินจึงไม่ต้องเช่าที่ แต่ไม่มีเอกสารสิทธิในการถือครองเนื่องจากอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า โดยมีขนาดพื้นที่ทำกิน 5 – 10 ไร่ และน้อยกว่า 5 ไร่ ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะใช้ทำไร่หมุนเวียนโดยเคลื่อนย้ายที่ดินทำกินใน 2 – 3 พื้นที่

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ จำแนกตามปริมาณผลผลิตจากการเกษตรที่ได้รับเป็นถึงต่อไร่

ปริมาณผลผลิตที่ได้รับจากการทำนาหรือทำไร่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ถึงต่อไร่	4	4.1
10 – 20 ถึงต่อไร่	33	33.7
21 – 30 ถึงต่อไร่	34	34.7
มากกว่า 30 ถึงต่อไร่	27	27.5
รวม	98	100.0

หมายเหตุ: ประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมมีจำนวน 98 ราย จากทั้งหมด 106 ราย

จากตารางที่ 7 สำหรับปริมาณผลผลิตจากการเกษตรที่ได้รับ พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ จำนวน 98 ราย ได้ปริมาณผลผลิตระหว่าง 21 – 30 ถึงต่อไร่ ร้อยละ 34.7 รองลงมาคือระหว่าง 10 – 20 ถึงต่อไร่ ร้อยละ 33.7 มากกว่า 30 ถึงต่อไร่ ร้อยละ 27.5 และน้อยกว่า 10 ถึงต่อไร่ ร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด จำแนกตามปริมาณผลผลิตการเกษตรที่ได้รับเป็นกิโลกรัมต่อไร่

ปริมาณผลผลิตที่ได้รับจากการทำไร่/ทำสวนทุกชนิด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 450 กิโลกรัมต่อไร่	23	76.6
450 – 900 กิโลกรัมต่อไร่	3	10.0
901 – 1,350 กิโลกรัมต่อไร่	2	6.7
มากกว่า 1,350 กิโลกรัมต่อไร่	2	6.7
รวม	30	100.0

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิดเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีจำนวน 30 ราย จากทั้งหมด 106 ราย กระสอบที่ใช้บรรจุผลผลิตเป็นกระสอบปุย เมื่อบรรจุเต็มกระสอบจะมีน้ำหนักประมาณ 45 กิโลกรัม

จากตารางที่ 8 พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด จำนวน 30 ราย ส่วนใหญ่ได้ปริมาณผลผลิตน้อยกว่า 450 กิโลกรัมต่อไร่ ร้อยละ 76.6 รองลงมาคือ ระหว่าง 450 – 900 กิโลกรัมต่อไร่ ร้อยละ 10.0 และที่ได้ผลผลิตระหว่าง 901 – 1,350 กิโลกรัมต่อไร่ และมากกว่า 1,350 กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.7 เท่ากัน ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ และที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด จำแนกตามวิธีการจัดการกับผลผลิตการเกษตรที่ได้จากการทำกิน

วิธีการจัดการกับผลผลิตการเกษตร	ทำนาหรือทำข้าวไร่		ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เก็บไว้กินในครัวเรือนทั้งหมด	87	88.8	27	90.0
นำไปขายบางส่วน	9	9.2	3	10.0
นำไปขายทั้งหมด	2	2.0	0	0.0
รวม	98	100.0	30	100.0

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีจำนวน 98 ราย จากทั้งหมด 106 ราย และประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิดเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีจำนวน 30 ราย จากทั้งหมด 106 ราย

จากตารางที่ 9 สำหรับวิธีการจัดการกับผลผลิตการเกษตรที่ได้จากการทำกิน พบว่า ประชากรที่ศึกษากลุ่มที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ จำนวน 98 ราย ส่วนใหญ่เก็บผลผลิตที่ได้ไว้กินในครัวเรือนทั้งหมด ร้อยละ 88.8 รองลงมาคือนำไปขายบางส่วน ร้อยละ 9.2 และนำไปขายทั้งหมด ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ส่วนประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด จำนวน 30 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เก็บผลผลิตที่ได้ไว้กินในครัวเรือนทั้งหมด ร้อยละ 90.0 รองลงมาคือ นำไปขายบางส่วน ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

จากตารางที่ 7-9 พบว่า ประชากรที่ศึกษาทำการเกษตรบนพื้นที่สูงโดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลักสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตจากการทำนาหรือทำข้าวไร่ซึ่งเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมได้เพียง 21 - 30 ไร่ ขณะที่กลุ่มที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิดเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม ส่วนใหญ่เก็บเกี่ยวผลผลิตได้น้อยกว่า 450 กิโลกรัมต่อไร่ ดังนั้นจึงเก็บผลผลิตที่ได้ไว้กินเองและไว้ใช้สอยในครัวเรือนทั้งหมด แต่ก็มีบ้างเพียงส่วนน้อยที่นำไปขาย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ และที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด จำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อราคาที่ขายได้

ระดับความพึงพอใจ	ทำนาหรือทำข้าวไร่		ทำไร่/ทำสวนทุกชนิด	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พึงพอใจมาก	2	18.2	0	0.0
พึงพอใจพอสมควร	8	72.7	2	66.7
พึงพอใจค่อนข้างน้อย	1	9.1	1	33.3
รวม	11	100.0	3	100.0

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ที่นำผลผลิตที่ได้ไปขายบางส่วน และขายทั้งหมด มีจำนวน 11 ราย จากทั้งหมด 98 ราย และประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิดที่นำผลผลิตที่ได้ไปขายบางส่วน และขายทั้งหมด มีจำนวน 3 ราย จากทั้งหมด 30 ราย

จากตารางที่ 10 พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่ทำนาหรือทำข้าวไร่ที่นำผลผลิตที่ได้ไปขายบางส่วนและขายทั้งหมด จำนวน 11 ราย ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจพอสมควรต่อราคาขายได้ ร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ มีความพึงพอใจมาก ร้อยละ 18.2 และมีความพึงพอใจค่อนข้างน้อย ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ส่วนประชากรที่ศึกษาที่ทำไร่/ทำสวนทุกชนิดที่นำผลผลิตที่ได้ไปขายบางส่วนและขายทั้งหมด จำนวน 3 ราย ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจพอสมควรต่อราคาขายได้ ร้อยละ 66.7 และมีความพึงพอใจค่อนข้างน้อย ร้อยละ 33.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคยได้รับ	106	100.0
ไม่เคยได้รับ	0	0.0
รวม	106	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ประชากรที่ศึกษาทั้งหมดที่ใช้เป็นประชากรในการศึกษารั้งนี้ เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ จำแนกตามแหล่งข้อมูลข่าวสาร

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16	97	91.5
เจ้าหน้าที่เกษตร	16	15.1
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำหมู่บ้าน	82	77.4
สมาชิกในครอบครัว	15	14.2
เพื่อนบ้าน	24	22.6

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 12 พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 ร้อยละ 91.5 รองลงมาคือ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำหมู่บ้าน ร้อยละ 77.4 จากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 22.6 เจ้าหน้าที่เกษตร ร้อยละ 15.1 และได้รับจากสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 14.2

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน ตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับความเข้าใจ												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เข้าใจ		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
											จำนวน	ร้อยละ	
รักษาทัศนคติไม่ให้ถูกทำลาย	22	20.8	49	46.2	34	32.1	1	0.9	0	0.0	3.87	มาก	
ฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลายให้คืนสู่สภาพธรรมชาติ	11	10.4	57	53.8	30	28.3	7	6.6	1	0.9	3.66	มาก	
ฟื้นฟูสภาพป่าให้มีทั้งป่าธรรมชาติและป่าไม้ใช้สอย	10	9.4	46	43.4	41	38.7	8	7.5	1	0.9	3.53	มาก	
พัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรให้ดีขึ้น	9	8.5	44	41.5	46	43.4	5	4.7	2	1.9	3.50	มาก	
ช่วยเหลือราษฎรให้มีอาชีพและที่ดินทำกินเป็นหลักแหล่ง โดยไม่ให้ได้รับความเดือดร้อน	6	5.7	46	43.4	48	45.3	5	4.7	1	0.9	3.48	มาก	
ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืนในลักษณะบ้าน เด็กในป่าใหญ่	10	9.4	50	47.2	41	38.7	3	2.8	2	1.9	3.59	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวม											3.61	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานตาม โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) สำหรับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานตาม โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ ซึ่งประชากรที่ศึกษามีความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อันดับแรกได้แก่ รักษาป่าที่สมบูรณ์ไม่ให้ถูกทำลาย ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมาคือ ฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลายให้คืนสู่สภาพธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.66$) ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกัน ได้อย่างกลมกลืนในลักษณะบ้านเล็กในป่าใหญ่ ($\bar{X} = 3.59$) ฟื้นฟูสภาพป่าให้มีทั้งป่าธรรมชาติและป่าไม้ใช้สอย ($\bar{X} = 3.53$) พัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.50$) และช่วยเหลือราษฎรให้มีอาชีพและที่ดินทำกินเป็นหลักแหล่ง โดยไม่ให้เกิดความเดือดร้อน ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นในด้านการมีหน่วยงานต่าง ๆ มาแนะนำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ให้กับราษฎรในหมู่บ้าน

หน่วยงานที่มานำ โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่	มี		ไม่มี		ไม่ทราบ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16	103	97.2	1	0.9	2	1.9
สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่	25	23.6	43	40.6	38	35.8
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่	63	59.4	18	17.0	25	23.6
สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	90	84.9	7	6.6	9	8.5
สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	92	86.8	4	3.8	10	9.4
สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่	66	62.3	19	17.9	21	19.8
สถานีทดลองข้าวสันป่าตอง	6	5.6	50	47.2	50	47.2
ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่	15	14.2	45	42.5	46	43.3
ศูนย์ศิลปาชีพภูพิงค์	94	88.7	7	6.6	5	4.7

จากตารางที่ 14 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีหน่วยงานต่าง ๆ มาแนะนำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ให้กับราษฎรในหมู่บ้าน ได้แก่ สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 ร้อยละ 97.2 รองลงมาเห็นว่ามีได้แก่ ศูนย์ศิลปาชีพภูพิงค์ ร้อยละ 88.7 สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 86.8 สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ

84.9 สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 62.3 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 59.4 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 23.6 ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ ร้อยละ 14.2 และสถานีทดลองข้าวสันป่าตอง ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ส่วนหน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาเห็นว่าไม่มี หรือไม่ได้มาแนะนำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ให้กับราษฎรในหมู่บ้าน ได้แก่ สถานีทดลองข้าวสันป่าตอง ร้อยละ 47.2 รองลงมาเห็นว่า ได้แก่ ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ ร้อยละ 42.5 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 40.6 สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 17.9 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 17.0 สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 6.6 ศูนย์ศิลปาชีพภูฝิงค์ ร้อยละ 6.6 สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 3.8 และสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

หน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาไม่ทราบว่าได้มาแนะนำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ให้กับราษฎรในหมู่บ้าน ได้แก่ สถานีทดลองข้าวสันป่าตอง ร้อยละ 47.2 รองลงมาเห็นว่า ได้แก่ ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ ร้อยละ 43.3 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 35.8 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 23.6 สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 19.8 สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 9.4 สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 8.5 ศูนย์ศิลปาชีพภูฝิงค์ ร้อยละ 4.7 และสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นข้างต้นสรุปได้ว่า จากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ ประชากรที่ศึกษาทั้งหมดเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 และจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน โดยมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลายให้คืนสู่สภาพธรรมชาติ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืนในลักษณะบ้านเล็กในป่าใหญ่ และรักษาป่าที่สมบูรณ์ไม่ให้ถูกทำลาย กล่าวได้ว่าการดำเนินงานบรรลุตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เกี่ยวกับแนวทางการอนุรักษ์สภาพป่าสงวนแห่งชาติป่าอมก๋อย ยางเปียง แม่ตั้น อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ที่พระราชทานไว้ว่า

“ให้มีการดำเนินการอนุรักษ์สภาพป่าไม้บริเวณป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอมก๋อย ยางเปียง แม่ตั้น ในพื้นที่อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ประมาณ 1,437,500 ไร่ ให้คงมีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์” (กองอำนวยการ โครงการอนุรักษ์สภาพป่าในพื้นที่อำเภออมก๋อย, 2542)

ตารางที่ 15 จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่ได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับความคิดเห็น												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16	17	16.0	67	63.2	17	16.0	5	4.7	0	0.0	3.91	มาก	
สำนักงานส่งเสริมพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่	14	13.2	13	12.3	15	14.2	11	10.4	53	50.0	2.28	ปานกลาง	
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่	5	4.7	29	27.4	33	31.1	22	20.8	17	16.0	2.84	ปานกลาง	
สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	8	7.5	39	36.8	45	42.5	11	10.4	3	2.8	3.36	มาก	
สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	7	6.6	52	49.1	38	35.8	9	8.5	0	0.0	3.54	มาก	
สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่	4	3.8	23	21.7	35	33.0	23	21.7	21	19.8	2.68	ปานกลาง	
สถานีทดลองข้าวสันป่าตอง	1	.9	6	5.7	17	16.0	19	17.9	63	59.4	1.71	น้อยที่สุด	
ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่	2	1.9	5	4.7	22	20.8	23	21.7	54	50.9	1.85	น้อย	
ศูนย์ศิลปาชีพห้วยฝาง	26	24.5	64	60.4	8	7.5	4	3.8	4	3.8	3.98	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวม											2.90	ปานกลาง	

จากตารางที่ 15 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ ได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) สำหรับหน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎรที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อันดับแรกได้แก่ ศูนย์ศิลปาชีพภูฝิงค์ ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาได้แก่ สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 ($\bar{X} = 3.91$) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 3.54$) และสำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ

หน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 2.84$) รองลงมาได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 2.68$) และสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 2.28$) ตามลำดับ

หน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ ($\bar{X} = 1.85$)

หน่วยงานซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ สถานีทดลองข้าวสันป่าตอง ($\bar{X} = 1.71$)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ที่เป็นการส่งเสริมราษฎร

การส่งเสริมราษฎร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า	93	87.7
การมีแหล่งอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน โดยส่งเสริมให้ปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ผล เลี้ยงสัตว์	80	75.5
การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	50	47.2
การพัฒนาอาชีพหลักภาคการเกษตรและอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตรอย่างครบวงจรและยั่งยืน	43	40.6
การสนับสนุนให้มีที่ทำกินเป็นหลักแหล่งโดยให้สิทธิทำกินพิเศษ (สทก.พิเศษ)	3	2.8

หมายเหตุ: ประชากรที่ศึกษาเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 16 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่เป็นการส่งเสริมราษฎร ในด้าน การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ร้อยละ 87.7 รองลงมาคือ ส่งเสริมด้านการมีแหล่งอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน โดยส่งเสริมให้ปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ผล เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 75.5 ส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ร้อยละ 47.2 ส่งเสริมด้านการพัฒนาอาชีพหลักภาคการเกษตรและอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตรอย่างครบวงจรและยั่งยืน ร้อยละ 40.6 และส่งเสริมในด้านการสนับสนุนให้มีที่ทำกินเป็นหลักแหล่งโดยให้สิทธิทำกินพิเศษ (สทก.พิเศษ) ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

จากสถิติดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หน่วยงานที่ให้ความสำคัญในการแนะนำโครงการให้กับราษฎร ได้แก่ ศูนย์ศิลปาชีพพิงค์ รองลงมาได้แก่ สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 16 และสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นราษฎรที่ได้เข้ารับคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรมจากศูนย์ศิลปาชีพพิงค์ ได้นำความรู้ที่ได้กลับมาพัฒนาชุมชนของตน ประกอบกับมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภออมก๋อย สำนักงานสาธารณสุขอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้าไปให้ความรู้ ตลอดจนให้การดูแลช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่ดังกล่าว จึงเป็นการส่งเสริมราษฎรในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และมีแหล่งอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน โดยส่งเสริมให้ปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ผล และเลี้ยงสัตว์

ตารางที่ 17 จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่

การดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับประโยชน์ที่ได้รับ												แปลผล	
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
งานป้องกันรักษาป่า อูร์รักษพันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม														
การลาดตระเวนป้องกันปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า	15	14.2	51	48.1	38	35.8	2	1.9	0	0.0	3.75	มาก		
การป้องกันไฟป่า การทำแนวกันไฟ และทางตรวจการณ์	20	18.9	72	67.9	14	13.2	0	0.0	0	0.0	4.06	มาก		
การเพาะชำขยายพันธุ์กล้าไม้	11	10.4	55	51.9	35	33.0	4	3.8	1	0.9	3.67	มาก		
การเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	6	5.7	38	35.8	51	48.1	10	9.4	1	0.9	3.36	ปานกลาง		
ค่าเฉลี่ยรวมของงานป้องกันรักษาป่า อูร์รักษพันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม														
งานฟื้นฟูสภาพป่า														
การปลูกและบำรุงป่าเพื่อฟื้นฟูต้นน้ำลำธาร	27	25.5	65	61.3	14	13.2	0	0.0	0	0.0	4.12	มาก		
การบำรุงและเสริมสร้างสวนป่าธรรมชาติและป่าชุมชน	18	17.0	64	60.4	20	18.9	4	3.8	0	0.0	3.91	มาก		
การส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก	8	7.5	29	27.4	39	36.8	24	22.6	6	5.7	3.08	ปานกลาง		
การส่งเสริมการเกษตรผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืน	8	7.5	37	34.9	39	36.8	18	17.0	4	3.8	3.25	ปานกลาง		
ค่าเฉลี่ยรวมของงานฟื้นฟูสภาพป่า												3.59	มาก	
งานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต														
การรังวัดกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกิน	10	9.4	47	44.3	29	27.4	14	13.2	6	5.7	3.39	ปานกลาง		
การพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร	2	1.9	43	40.6	40	37.7	16	15.1	5	4.7	3.20	ปานกลาง		

ตารางที่ 17 (ต่อ) จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็ก ในป่าใหญ่

การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่	ประโยชน์ที่ได้รับ												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
การสร้างฝายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน	20	18.9	72	67.9	10	9.4	4	3.8	0	0.0	4.02	มาก	
การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัว การเพาะเห็ด	2	1.9	38	35.8	45	42.5	19	17.9	2	1.9	3.18	ปานกลาง	
การส่งเสริมการเพาะเห็ดยางปลา	1	0.9	26	24.5	44	41.5	24	22.6	11	10.4	2.83	ปานกลาง	
การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน	4	3.8	43	40.6	44	41.5	12	11.3	3	2.8	3.31	ปานกลาง	
การทำปุ๋ยหมักและยางาแมลงซึ่งภาพ	0	0.0	25	23.6	33	31.1	29	27.4	19	17.9	2.60	น้อย	
การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น	0	0.0	23	21.7	47	44.3	23	21.7	13	12.3	2.75	ปานกลาง	
การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่และการปลูกสัตว์	0	0.0	30	28.3	41	38.7	20	18.9	15	14.2	2.81	ปานกลาง	
การส่งเสริมการศึกษาศึกษาการเผยแพร่ความรู้	0	0.0	38	35.8	43	40.6	14	13.2	11	10.4	3.02	ปานกลาง	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว	10	9.4	65	61.3	24	22.6	6	5.7	1	0.9	3.73	มาก	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ	2	1.9	51	48.1	38	35.8	14	13.2	1	0.9	3.37	ปานกลาง	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขภาพ	5	4.7	63	59.4	28	26.4	9	8.5	1	0.9	3.58	มาก	
การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน	22	20.8	69	65.1	14	13.2	1	0.9	0	0.0	4.06	มาก	
การจัดตั้งธนาคารข้าวและกองทุนเมล็ดพันธุ์	1	0.9	43	40.6	51	48.1	7	6.6	4	3.8	3.28	ปานกลาง	
ค่าเฉลี่ยรวมของงานพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต												3.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ พบว่า ประชากรที่ศึกษามีความเห็นเห็นว่าได้รับประโยชน์จากงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) สำหรับงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อมซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก ได้แก่ การป้องกันไฟป่า การทำแนวกันไฟ และทางตรวจการณ์ ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาคือการลาดตระเวนป้องกัน/ปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า ($\bar{X} = 3.75$) และการเพาะชำขยายพันธุ์กล้าไม้ ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ ส่วนงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม ซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ได้แก่ การเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ($\bar{X} = 3.36$)

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์จากงานฟื้นฟูสภาพป่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) โดยงานฟื้นฟูสภาพป่าซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก ได้แก่ การปลูกและบำรุงป่าเพื่อฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาได้แก่ การบำรุงและเสริมสร้างสวนป่าธรรมชาติและป่าชุมชน ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ ส่วนงานฟื้นฟูสภาพป่าซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมการเกษตรผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืน ($\bar{X} = 3.25$) และการส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์จากงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) โดยงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิตซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก ได้แก่ การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาได้แก่ การสร้างฝายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.02$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว ($\bar{X} = 3.73$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ($\bar{X} = 3.58$) การรณรงค์กำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกิน ($\bar{X} = 3.39$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ ($\bar{X} = 3.37$) การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน ($\bar{X} = 3.31$) การจัดตั้งธนาคารข้าวและกองทุนเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 3.28$) การพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร ($\bar{X} = 3.20$) การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัวและการเพาะเห็ด ($\bar{X} = 3.18$) การส่งเสริมการศึกษา การเผยแพร่ความรู้ ($\bar{X} = 3.02$) การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลา ($\bar{X} = 2.83$) การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่และการปศุสัตว์ ($\bar{X} = 2.81$) รวมทั้งการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ ส่วนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิตซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับน้อย ได้แก่ การทำนุ้ยหมักและยาฆ่าแมลงชีวภาพ ($\bar{X} = 2.60$)

ตารางที่ 18 (ต่อ) จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่

การดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับความพึงพอใจ												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่พึงพอใจ		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
											จำนวน	ร้อยละ	
การสร้างฝายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน	27	25.5	66	62.3	12	11.3	1	0.9	0	0.0	4.12	มาก	
การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัว การเพาะเห็ด	6	5.7	53	50.0	37	34.9	9	8.5	1	0.9	3.51	มาก	
การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลา	4	3.8	39	36.8	48	45.3	12	11.3	3	2.8	3.27	ปานกลาง	
การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน	9	8.5	63	59.4	29	27.4	5	4.7	0	0.0	3.72	มาก	
การทำปุ๋ยหมักและขุยมะพร้าวชีวภาพ	1	0.9	25	23.6	54	50.9	17	16.0	9	8.5	2.92	ปานกลาง	
การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตระยะสั้น	1	0.9	40	37.7	45	42.5	17	16.0	3	2.8	3.18	ปานกลาง	
การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่และการปศุสัตว์	1	0.9	38	35.8	43	40.6	19	17.9	5	4.7	3.10	ปานกลาง	
การส่งเสริมการศึกษาการเผยแพร่ความรู้	5	4.7	51	48.1	41	38.7	7	6.6	2	1.9	3.47	มาก	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว	10	9.4	79	74.5	14	13.2	3	2.8	0	0.0	3.91	มาก	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ	8	7.5	54	50.9	39	36.8	5	4.7	0	0.0	3.61	มาก	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย	10	9.4	54	50.9	37	34.9	5	4.7	0	0.0	3.65	มาก	
การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน	26	24.5	67	63.2	12	11.3	1	0.9	0	0.0	4.11	มาก	
การจัดตั้งชมรมการช่างและกองทุนเมล็ดพันธุ์	9	8.5	52	49.1	41	38.7	3	2.8	1	0.9	3.61	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวมของงานพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต												3.56	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานในงาน ป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) สำหรับงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อมซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การป้องกันไฟป่า การทำแนวกันไฟ และทางตรวจการณ์ ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาได้แก่ การเพาะชำขยายพันธุ์กล้าไม้ ($\bar{X} = 3.75$) การเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ($\bar{X} = 3.66$) และการลาดตระเวนป้องกัน/ปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในงานฟื้นฟูสภาพป่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) สำหรับงานฟื้นฟูสภาพป่าซึ่งประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การปลูกและบำรุงป่าเพื่อฟื้นฟูต้นน้ำลำธาร ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาได้แก่ การบำรุงและเสริมสร้างสวนป่าธรรมชาติและป่าชุมชน ($\bar{X} = 4.10$) และการส่งเสริมการเกษตรผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืน (3.51) ตามลำดับ ส่วนงานฟื้นฟูสภาพป่าที่ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ การส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก ($\bar{X} = 3.36$)

ประชากรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับการดำเนินงานซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การสร้างฝายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาได้แก่ การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน ($\bar{X} = 4.11$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว ($\bar{X} = 3.91$) การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน ($\bar{X} = 3.72$) การรังวัดกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกิน ($\bar{X} = 3.66$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ($\bar{X} = 3.65$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ รวมทั้งการจัดตั้งธนาคารข้าวและกองทุนเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 3.61$ เท่ากัน) การพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร ($\bar{X} = 3.58$) การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัว การเพาะเห็ด ($\bar{X} = 3.51$) และการส่งเสริมการศึกษาการเผยแพร่ความรู้ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ ส่วนการดำเนินงานซึ่งประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลา ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาได้แก่ การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น (3.18) การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่ และการปศุสัตว์ ($\bar{X} = 3.10$) และการทำปุ๋ยหมักและยาคำแมลงชีวภาพ ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ประชากรที่ศึกษาได้รับประโยชน์และมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก และการส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืนอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยมีจำนวนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากในช่วงฤดูฝนหญ้าแฝกที่ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกมีประโยชน์มากที่ช่วยบรรเทาการพังทลายของหน้าดิน โดยก่อให้เกิดพื้นที่ซึ่งเรียกว่า บริเวณटकตะกอนได้เป็นอย่างดี แต่ในช่วงฤดูแล้ง หญ้าแฝกจะเหี่ยวเฉาและแห้ง ในที่สุดก็เป็นเชื้อไฟของไฟป่า ขณะที่การส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืนจะได้รับผลตอบแทนที่ดีในพื้นที่ซึ่งพอมิที่ราบ ไล่ลงอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดชันการเกษตรผสมผสานจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ตารางที่ 19 จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่

การดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับปัญหาและอุปสรรค												แปลผล			
	มากที่สุด			มาก			ปานกลาง			น้อย				ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ไม่มีปัญหา					
											จำนวน	ร้อยละ				
งานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม																
การลาดตระเวนป้องกันปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า	2	1.9	18	17.0	39	36.8	29	27.4	18	17.0				2.59	น้อย	
การป้องกันไฟป่า การทำแนวกันไฟ และทางตรวจการณ์	0	0.0	11	10.4	21	19.8	37	34.9	37	34.9				2.06	น้อย	
การเพาะชำขยายพันธุ์กล้าไม้	0	0.0	6	5.7	16	15.1	20	18.9	64	60.4				1.66	น้อยที่สุด	
การเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	0	0.0	7	6.6	9	8.5	36	34.0	54	50.9				1.71	น้อยที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวมของงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม																
															2.00	น้อย
งานฟื้นฟูสภาพป่า																
การปลูกและบำรุงป่าเพื่อฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร	1	0.9	6	5.7	6	5.7	26	24.5	67	63.2				1.57	น้อยที่สุด	
การบำรุงและเสริมสร้างสวนป่าธรรมชาติและป่าชุมชน	1	0.9	4	3.8	12	11.3	18	17.0	71	67.0				1.55	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก	0	0.0	3	2.8	12	11.3	31	29.2	60	56.6				1.60	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมการเกษตรผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืน	1	0.9	4	3.8	13	12.3	24	22.6	64	60.4				1.62	น้อยที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวมของงานฟื้นฟูสภาพป่า																
															1.58	น้อยที่สุด
งานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต																
การรื้อฟื้นกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกิน	12	11.3	11	10.4	20	18.9	19	17.9	44	41.5				2.32	น้อย	
การพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร	0	0.0	7	6.6	13	12.3	31	29.2	55	51.9				1.74	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 19 (ต่อ) จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการบ้านเด็กในไปใหญ่

การดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในไปใหญ่	ระดับปัญหาและอุปสรรค												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มีปัญหา		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
											จำนวน	ร้อยละ	
การสร้างฝ่ายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน	1	0.9	1	0.9	7	6.6	22	20.8	75	70.8	1.41	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัว การเพาะเห็ด	0	0.0	6	5.7	17	16.0	18	17.0	65	61.3	1.66	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลา	0	0.0	2	1.9	16	15.1	25	23.6	63	59.4	1.59	น้อยที่สุด	
การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน	0	0.0	5	4.7	13	12.3	30	28.3	58	54.7	1.67	น้อยที่สุด	
การทำนุบำรุงและขยายแม่เลี้ยงชีพ	0	0.0	5	4.7	24	22.6	20	18.9	57	53.8	1.78	น้อยที่สุด	
การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสุตรระยะสั้น	0	0.0	5	4.7	19	17.9	29	27.4	53	50.0	1.77	น้อยที่สุด	
การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่และการปศุสัตว์	1	0.9	7	6.6	16	15.1	24	22.6	58	54.7	1.76	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมการศึกษาการเผยแพร่ความรู้	0	0.0	4	3.8	16	15.1	25	23.6	61	57.5	1.65	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว	0	0.0	4	3.8	8	7.5	24	22.6	70	66.0	1.49	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ	0	0.0	3	2.8	13	12.3	27	25.5	63	59.4	1.58	น้อยที่สุด	
การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย	0	0.0	6	5.7	8	7.5	24	22.6	68	64.2	1.55	น้อยที่สุด	
การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน	0	0.0	5	4.7	10	9.4	21	19.8	70	66.0	1.53	น้อยที่สุด	
การจัดตั้งธนาคารข้าวและกองทุนเมล็ดพันธุ์	0	0.0	6	5.7	14	13.2	31	29.2	55	51.9	1.73	น้อยที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวมของงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต											1.68	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 19 ในด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานในงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีปัญหาและอุปสรรคซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$) โดยงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อมซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การลาดตระเวนป้องกัน/ปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า ($\bar{X} = 2.59$) และการป้องกันไฟป่า การทำแนวกันไฟ และทางตรวจการณ์ ($\bar{X} = 2.06$) ตามลำดับ ส่วนงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพแวดล้อมซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ($\bar{X} = 1.71$) และการเพาะชำขยายพันธุ์กล้าไม้ ($\bar{X} = 1.66$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในงานฟื้นฟูสภาพป่ามีปัญหาและอุปสรรค โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.58$) สำหรับงานฟื้นฟูสภาพป่าซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมการเกษตรผสมผสานเพื่อการเกษตรยั่งยืน ($\bar{X} = 1.62$) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก ($\bar{X} = 1.60$) การปลูกและบำรุงป่าเพื่อฟื้นฟูดินน้ำลำธาร ($\bar{X} = 1.57$) และการบำรุงและเสริมสร้างสวนป่าธรรมชาติและป่าชุมชน ($\bar{X} = 1.55$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต มีปัญหาและอุปสรรคโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.68$) สำหรับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิตซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย ได้แก่ การรังวัดกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกิน ($\bar{X} = 2.32$) ส่วนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต ซึ่งประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การทำปุ๋ยหมักและยาฆ่าแมลงชีวภาพ ($\bar{X} = 1.78$) รองลงมาได้แก่ การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ($\bar{X} = 1.77$) การอบรมด้านเกษตรแผนใหม่และการปศุสัตว์ ($\bar{X} = 1.76$) การพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร ($\bar{X} = 1.74$) การจัดตั้งธนาคารข้าวและกองทุนเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 1.73$) การเลี้ยงสัตว์ในระดับครัวเรือน ($\bar{X} = 1.67$) การส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัว การเพาะเห็ด ($\bar{X} = 1.66$) การส่งเสริมการศึกษาการเผยแพร่ความรู้ ($\bar{X} = 1.65$) การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลา ($\bar{X} = 1.59$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านโภชนาการ ($\bar{X} = 1.58$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ($\bar{X} = 1.55$) การอบรมด้านทอผ้าและจัดตั้งกลุ่มทอผ้าให้กับแม่บ้าน ($\bar{X} = 1.53$) การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว ($\bar{X} = 1.49$) และการสร้างฝายต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 1.41$)

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นข้างต้นสรุปได้ว่า ประชากรที่ศึกษาเห็นว่าการดำเนินงานมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ทั้งในงานป้องกันรักษาป่า อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สภาพ

แวดล้อม งานฟื้นฟูสภาพป่า และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สังคม และคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เนื่องมาจากราษฎรบ้านห้วยปลิง และบ้านห้วยอีลู หมู่ที่ 3 ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ทราบซึ่งในน้ำพระราชหฤทัยของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงห่วงใยและช่วยให้ชีวิตเขาได้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข ดังพระราชปณิธานที่ว่า “ให้ป่าอยู่กับคนได้ คนอยู่กับป่าได้โดย ไม่มีการทำลาย” ดังนั้นราษฎรจึงร่วมมือกันในการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ เพื่อมิให้โครงการมีปัญหาและอุปสรรค

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักและอันดับความคิดเห็นของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ควรเพิ่มเติมใน โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่

การดำเนินงานที่ควรเพิ่มเติม	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	อันดับ
การออกเอกสารสิทธิครอบครองที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย	1.97	1
การอบรมด้านการเลี้ยงสัตว์และการเกษตร	1.56	2
การแนะนำความรู้สู่ชุมชนและให้เยาวชนได้รับการศึกษาสูงขึ้น	0.34	3

หมายเหตุ : ประชากรที่ศึกษาเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 20 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ควรเพิ่มเติมในโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ อันดับแรก ได้แก่ การออกเอกสารสิทธิครอบครองที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย อันดับสอง ได้แก่ การอบรมด้านการเลี้ยงสัตว์และการเกษตร และอันดับสาม ได้แก่ การแนะนำความรู้สู่ชุมชนและให้เยาวชนได้รับการศึกษาสูงขึ้น

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ในช่วงที่ผ่านมา ประชากรที่ศึกษาได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการในหลาย ๆ ด้านที่สำคัญ ได้แก่ ความมั่นคงในอาชีพที่มีมากขึ้น การได้รับการสนับสนุนจากองค์การ หน่วยงานของรัฐ ในการส่งเสริมปรับปรุงด้านการเกษตร การประกอบอาชีพเสริม หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยบางส่วนได้ผ่านการฝึกอบรมจากโครงการศูนย์ศิลปาชีพพิงค์ และได้นำความรู้ดังกล่าวไปพัฒนาชุมชนและวิถีชีวิตของตนให้ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วยังได้รับการสนับสนุนทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งส่งผลให้ประชากรที่ศึกษามีอาหารบริโภคค้ำปี มีรายได้เสริมจากการปลูกพืช การเพาะเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับประโยชน์ทางอ้อมจากป่าธรรมชาติที่ฟื้นตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้น้ำท่าตามลำห้วย ลำธารต่าง ๆ สมบูรณ์ขึ้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่

ตารางที่ 21 จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่ที่มีต่อชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับผลกระทบต่อชุมชน												แปลผล	
	เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมากที่สุด		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมาก		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นปานกลาง		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นเล็กน้อย		เปลี่ยนแปลง ในทางที่ไม่ดี		ค่าเฉลี่ย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
											จำนวน	ร้อยละ		
ผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาชุมชน														
สภาพแวดล้อมของชุมชนสะอาดปราศจากโรคภัย	4	3.8	38	35.8	48	45.3	16	15.1	0	0.0	3.28	ปานกลาง		
สภาพของชุมชนเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น	1	0.9	48	45.3	36	34.0	21	19.8	0	0.0	3.27	ปานกลาง		
ความอดอยากแห้งแล้งลดน้อยลง	3	2.8	45	42.5	37	34.9	21	19.8	0	0.0	3.28	ปานกลาง		
การเกิดโรคระบาดรุนแรงลดลง	2	1.9	46	43.4	30	28.3	28	26.4	0	0.0	3.21	ปานกลาง		
อัตราการตายของชุมชนลดลง	2	1.9	26	24.5	51	48.1	27	25.5	0	0.0	3.03	ปานกลาง		
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาชุมชน													3.22	ปานกลาง
ผลกระทบต่อระบบสังคม														
ได้รับจัดสรรที่ดินทำกินเป็นหลักแหล่งของตน	1	0.9	26	24.5	38	35.8	32	30.2	9	8.5	2.79	ปานกลาง		
ได้รับการศึกษามากขึ้นและสูงขึ้น	3	2.8	47	44.3	49	46.2	7	6.6	0	0.0	3.43	มาก		
ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากภายนอกมากขึ้น	4	3.8	66	62.3	29	27.4	7	6.6	0	0.0	3.63	มาก		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในปีที่ใหญ่ที่สุดต่อชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในปีที่ใหญ่ที่สุด	ระดับผลกระทบต่อชุมชน												แปลผล			
	เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด			เปลี่ยนแปลงน้อย			เปลี่ยนแปลงปานกลาง			เปลี่ยนแปลงมาก				เปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่ดี	ค่าเฉลี่ย	
	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ				
	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ				
การเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างเครือญาติสะดวกขึ้น	6	5.7	42.5	42	39.6	11	10.4	2	1.9					3.40	ปานกลาง	
มีหน่วยงานทางราชการเข้ามาดูแลมากขึ้น	3	2.8	41.5	39	36.8	20	18.9	0	0.0					3.28	ปานกลาง	
สุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้คนในชุมชนดีขึ้น	2	1.9	34.9	47	44.3	20	18.9	0	0.0					3.20	ปานกลาง	
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อระดับสังคม														3.29	ปานกลาง	
ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ รายได้																
อาชีพหลักและอาชีพเสริมมีความมั่นคงยิ่งขึ้น	2	1.9	29.2	50	47.2	22	20.8	1	0.9					3.10	ปานกลาง	
ผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์เพิ่มขึ้น	1	0.9	19.8	59	55.7	25	23.6	0	0.0					2.98	ปานกลาง	
รายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น	0	0.0	27.4	59	55.7	18	17.0	0	0.0					3.10	ปานกลาง	
ผลผลิตมีคุณภาพจึงจำหน่ายได้ราคาดี	1	0.9	6.6	64	60.4	33	31.1	1	0.9					2.75	ปานกลาง	
การจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเพื่อสร้างเสริมรายได้ให้ครอบครัว	7	6.6	36.8	50	47.2	10	9.4	0	0.0					3.41	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้														3.07	ปานกลาง	
ผลกระทบต่อการเรียนรู้ การปรับตัว ภูมิปัญญา																
มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องด้านการเกษตรและปศุสัตว์	2	1.9	29	50	47.2	25	23.6	0	0.0					3.08	ปานกลาง	

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่ที่มีต่อชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับผลกระทบต่อชุมชน										แปลผล	
	เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมากที่สุด		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมาก		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นปานกลาง		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นเล็กน้อย		เปลี่ยนแปลง ในทางที่ไม่ดี			ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
มีโอกาสได้เรียนรู้และสัมผัสกับวัฒนธรรมต่างถิ่น	1	0.9	15	14.2	58	54.7	31	29.2	1	0.9	2.85	ปานกลาง
มีการนำความรู้ที่สัมผัสทออดกันมาใช้ได้อย่างลงตัว	0	0.0	31	29.2	52	49.1	23	21.7	0	0.0	3.08	ปานกลาง
ได้เรียนรู้การใช้ทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างคุ้มค่า	2	1.9	40	37.7	51	48.1	13	12.3	0	0.0	3.29	ปานกลาง
การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ชื้น	5	4.7	48	45.3	40	37.7	13	12.3	0	0.0	3.42	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อการเรียนรู้ การปรับตัว ภูมิปัญญา											3.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง ในด้านสภาพแวดล้อมของชุมชนสะอาดปราศจากโรคภัย และความอดอยากแห้งแล้งลดลง ($\bar{X} = 3.28$ เท่ากัน) รองลงมาได้แก่ สภาพของชุมชนเป็นระบบระเบียบมากขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) การเกิดโรคระบาดรุนแรงลดลง ($\bar{X} = 3.21$) และอัตราการตายของชุมชนลดลง ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อระบบสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก ในด้านได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากภายนอกมากขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) และได้รับการศึกษามากขึ้นและสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.43$) ส่วนที่เห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง ในด้านการเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างเครือญาติสะดวกขึ้น ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมาได้แก่ มีหน่วยงานทางราชการเข้ามาดูแลมากขึ้น ($\bar{X} = 3.28$) สุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้คนในชุมชนดีขึ้น ($\bar{X} = 3.20$) และได้รับจัดสรรที่ดินทำกินเป็นหลักแหล่งของตน ($\bar{X} = 2.79$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก ในด้านการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเพื่อสร้างเสริมรายได้ให้ครอบครัว ($\bar{X} = 3.41$) และเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลางในด้านอาชีพหลักและอาชีพเสริมมีความมั่นคงยั่งยืน และรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.10$ เท่ากัน) รองลงมาได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 2.98$) และผลผลิตมีคุณภาพจึงจำหน่ายได้ราคาดี ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ การปรับตัว ภูมิปัญญา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก ในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.42$) และเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง ในด้านได้เรียนรู้การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.29$) รองลงมาได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องด้านการเกษตรและปศุสัตว์ และมีการนำความรู้ที่สืบทอดกันมาใช้ได้อย่างลงตัว ($\bar{X} = 3.08$ เท่ากัน) และมีโอกาสได้เรียนรู้และสัมผัสกับวัฒนธรรมต่างถิ่น ($\bar{X} = 2.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่ที่มีต่อ
ทรัพยากรในชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเด็กในป่าใหญ่	ระดับผลกระทบต่อทรัพยากรในชุมชน												เปิดผล
	เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมากที่สุด		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมาก		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นปานกลาง		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นเล็กน้อย		เปลี่ยนแปลง ในทางที่ไม่ดี		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	รวม												
ผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้													
รักษาป่าที่อุดมสมบูรณ์ไม่ให้ถูกทำลายต่อไป	10	9.4	61	57.5	28	26.4	6	5.7	1	0.9	3.69	มาก	
ทรัพยากรที่ได้จากป่าเพิ่มมากขึ้นเพียงพอต่อการใช้สอย	6	5.7	49	46.2	44	41.5	7	6.6	0	0.0	3.51	มาก	
มีแหล่งนำแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์	10	9.4	58	54.7	27	25.5	11	10.4	0	0.0	3.63	มาก	
อัตราการเกิดไฟป่าลดลงและมีความรุนแรงน้อยลง	8	7.5	49	46.2	37	34.9	11	10.4	1	0.9	3.49	มาก	
การลักลอบตัดไม้ทำลายป่าลดน้อยลง	4	3.8	29	27.4	57	53.8	13	12.3	3	2.8	3.17	ปานกลาง	
การบุกรุกป่าไม้เพื่อใช้เป็นที่ทำกินลดลง	1	0.9	36	34.0	49	46.2	18	17.0	2	1.9	3.15	ปานกลาง	
มีการใช้ระบบการเกษตรแบบยั่งยืนและผสมผสาน	5	4.7	18	17.0	54	50.9	27	25.5	2	1.9	2.97	ปานกลาง	
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อการอนุรักษ์ป่าไม้													
ผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า													
สัตว์ป่าในพื้นที่ได้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย	7	6.6	29	27.4	54	50.9	15	14.2	1	0.9	3.25	ปานกลาง	
สัตว์ป่าได้มีโอกาสขยายพันธุ์เพิ่มขึ้นช่วยให้ไม่สูญพันธุ์	3	2.8	33	31.1	47	44.3	23	21.7	0	0.0	3.15	ปานกลาง	
มีสัตว์ป่าหลากหลายสายพันธุ์เข้ามาอาศัยเป็นจำนวนมาก	1	0.9	26	24.5	41	38.7	35	33.0	3	2.8	2.88	ปานกลาง	

ตารางที่ 22 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ที่มีต่อ
ทรัพยากรในชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่	ระดับผลกระทบต่อการทรัพยากรในชุมชน														แปลผล
	เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมากที่สุด		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมาก		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นปานกลาง		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นเล็กน้อย		เปลี่ยนแปลง ในทางที่ไม่ดี		เปลี่ยนแปลง ค่าเฉลี่ย		จำนวน	ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	3	2.8	16	15.1	40	37.7	44	41.5	3	2.8	2.74				
มีการเลี้ยงและขายพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อนำไปปล่อยป่าต่อไป	4	3.8	25	23.6	58	54.7	19	17.9	0	0.0	3.13	ปานกลาง			
ผลกระทบต่อการฟื้นฟูสภาพป่า	ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า														ปานกลาง
ฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลายให้คืนสู่สภาพธรรมชาติโดยให้มีทั้งป่า ธรรมชาติและป่าไม้ใช้สอย	11	10.4	56	52.8	34	32.1	4	3.8	1	0.9	3.68	มาก			
ป่าต้นน้ำลำธารและป่าชุมชนเติบโตหนาแน่นมากขึ้น	9	8.5	54	50.9	36	34.0	7	6.6	0	0.0	3.61	มาก			
มีพืชพันธุ์หายากเจริญงอกงามและเพิ่มจำนวนมากขึ้น	5	4.7	23	21.7	48	45.3	30	28.3	0	0.0	3.03	ปานกลาง			
มีพันธุ์ไม้ที่มีระดับความสูงต่างระดับกันเพิ่มมากขึ้น	5	4.7	21	19.8	41	38.7	38	35.8	1	0.9	2.92	ปานกลาง			
ป่าไม้ที่ชุมชนร่วมกันปลูกเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว	4	3.8	33	31.1	53	50.0	15	14.2	1	0.9	3.23	ปานกลาง			
มีพืชคลุมดินช่วยให้การพังทลายของหน้าดินลดลง	3	2.8	21	19.8	48	45.3	33	31.1	1	0.9	2.92	ปานกลาง			
พื้นดินของป่าอุดมสมบูรณ์ขึ้น โดยมีแมลงอยู่อาศัยหลายชนิด	4	3.8	28	26.4	46	43.4	28	26.4	0	0.0	3.08	ปานกลาง			
ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำลำธารมากขึ้นและมีอยู่ตลอดโดยไม่แห้ง ขาดในช่วงหน้าแล้ง	13	12.3	45	42.5	36	34.0	12	11.3	0	0.0	3.56	มาก			

ตารางที่ 22 (ต่อ) จำนวน ร้อยละของประชากรที่ศึกษา และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ที่มีต่อ
ทรัพยากรในชุมชน

ผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่	ระดับผลกระทบต่อทรัพยากรในชุมชน												แปลผล
	เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นมากที่สุด		เปลี่ยนมาก ดีขึ้นมาก		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นปานกลาง		เปลี่ยนแปลง ดีขึ้นเล็กน้อย		เปลี่ยนแปลง ในทางที่ไม่ดี		ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ไม่มีน้ำป่าไหลบ่าเฉียบพลันและรุนแรงในช่วงฤดูฝน	7	6.6	17	16.0	48	45.3	32	30.2	2	1.9	2.95	ปานกลาง	
อาหารและผลผลิตที่ได้จากการหาของป่าเพิ่มมากขึ้น	4	3.8	29	27.4	51	48.1	22	20.8	0	0.0	3.14	ปานกลาง	
มีความชุ่มชื้นรู้สึกลับสบายเมื่ออยู่ในป่าในช่วงเวลากลางวัน	16	15.1	62	58.5	24	22.6	4	3.8	0	0.0	3.85	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวมของผลกระทบต่อการฟื้นฟูสภาพป่า												3.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก ในด้านรักษาป่าที่อุดมสมบูรณ์ไม่ให้ถูกทำลายต่อไป ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาได้แก่ มีแหล่งน้ำแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ($\bar{X} = 3.63$) ทรัพยากรที่ได้จากป่าเพิ่มมากขึ้นเพียงพอต่อการใช้สอย ($\bar{X} = 3.51$) และอัตราการเกิดไฟป่าลดลงและมีความรุนแรงน้อยลง ($\bar{X} = 3.49$) ตามลำดับ และเห็นว่ามีผลในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง ในด้านการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าลดลง ($\bar{X} = 3.17$) รองลงมาได้แก่ การบุกรุกป่าไม้เพื่อใช้เป็นที่ทำกินลดลง ($\bar{X} = 3.15$) และมีการใช้ระบบการเกษตรแบบยั่งยืนและผสมผสาน ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลางในด้าน สัตว์ป่าในพื้นที่ได้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาได้แก่ สัตว์ป่าได้มีโอกาสขยายพันธุ์เพิ่มขึ้นช่วยให้ไม่สูญพันธุ์ ($\bar{X} = 3.15$) การลักลอบล่าสัตว์ป่าสงวนลดน้อยลง ($\bar{X} = 3.13$) มีสัตว์ป่าหลากหลายสายพันธุ์เข้ามาอาศัยเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 2.88$) และมีการเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อนำไปปล่อยป่าต่อไป ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่มีผลกระทบต่อการฟื้นฟูสภาพป่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) โดยเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก ในด้านมีความชุ่มชื้นรู้สึกเย็นสบายเมื่ออยู่ในป่าในช่วงเวลากลางวัน ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาได้แก่ ฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลายให้คืนสู่สภาพธรรมชาติ โดยให้มีทั้งป่าธรรมชาติและป่าไม้ใช้สอย ($\bar{X} = 3.68$) ป่าต้นน้ำลำธารและป่าชุมชนเติบโตหนาแน่นมากขึ้น ($\bar{X} = 3.61$) และปริมาณน้ำในแหล่งน้ำลำธารมากขึ้นและมีอยู่ตลอดโดยไม่แห้งขอดในช่วงหน้าแล้ง ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ และเห็นว่ามีผลกระทบในลักษณะที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลางในด้านป่าไม้ที่ชุมชนร่วมกันปลูกเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมาคือ อาหารและผลผลิตที่ได้จากการหาของป่าเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.14$) พื้นดินของป่าอุดมสมบูรณ์ขึ้น โดยมีแมลงอยู่อาศัยหลายชนิด ($\bar{X} = 3.08$) มีพืชพันธุ์หายากเจริญงอกงามและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ($\bar{X} = 3.03$) ไม่มีน้ำป่าไหลบ่าเฉียบพลันและรุนแรงในช่วงฤดูฝน ($\bar{X} = 2.95$) มีพันธุ์ไม้ที่มีระดับความสูงต่างระดับกันเพิ่มมากขึ้น และมีพืชคลุมดินช่วยให้การพังทลายของหน้าดินลดน้อยลง ($\bar{X} = 2.92$ เท่ากัน) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า จากการดำเนินงานตามโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่ศึกษาใน 2 ด้าน คือ ผลกระทบต่อชุมชน และผลกระทบ

ต่อทรัพยากร กล่าวคือ ในส่วนของผลกระทบต่อชุมชนพบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินงาน โครงการมีผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาชุมชน ในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง โดยชุมชนสะอาด ปราศจากโรคภัย สำหรับผลกระทบต่อระบบสังคม เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก เพราะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากภายนอกมากขึ้น นอกจากนี้ในด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้ ก็มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเพื่อสร้างเสริมรายได้ให้ครอบครัว รวมทั้งเห็นว่ามีผลกระทบต่อการเรียนรู้ การปรับตัว ภูมิปัญญา และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ โครงการ ได้ดีขึ้น

ส่วนผลกระทบต่อทรัพยากรในชุมชนพบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงาน โครงการมีผลกระทบต่อการอนุรักษ์ป่าไม้ในลักษณะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นมาก โดยเห็นว่าช่วยรักษาป่าที่อุดมสมบูรณ์ไม่ให้เกิดการทำลายต่อไป ส่วนผลกระทบต่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นปานกลาง สัตว์ป่าในพื้นที่ได้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และเห็นว่ามีผลกระทบต่อสภาพป่าในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงดีขึ้นมาก โดยมีความชุ่มชื้นที่ทำให้รู้สึกเย็นสบายเมื่ออยู่ในป่าช่วงเวลากลางวัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved